

12 Augustus in Banneux en de ‘Grote Noveen’

Een terugblik op de Montfortnamiddag van 12 augustus 2015 in Banneux. De tekst is gebaseerd op de inbreng van de heer René Deleu, pater Santino Brembilla en pater Frans Fabry.

Onze dank aan de organisatoren van de 3de *Ontmoetingsdagen met Maria* die aan de montfortaanse familie ruimte hebben gegeven om het Montfortjaar in te zetten. Dank ook aan pater Santino, de algemene overste van de montfortanen voor zijn aanwezigheid, en welkom aan allen die een of andere verwantschap hebben met de spiritualiteit van de heilige Montfort, dank voor uw aanwezigheid en uw meedoen.

Waarom van Montfort spreken in het kader van deze *Ontmoetingsdagen*? Montfort heeft het thema van deze *Ontmoetingsdagen*, *Maria leidt ons naar de bron van de liefde* persoonlijk doorleefd en overal verkondigd. De bron van de liefde is Christus en heel de spiritualiteit van Montfort is Christus-gericht. Hij noemt Christus ‘de Wijsheid’ van God en de pedagogie die Montfort aanreikt is gericht op het ‘verwerven’ van deze Wijsheid.

Hoe gaan wij het Montfortjaar, dat op 12 augustus aanvat, gestalte geven? In gebed en overleg zijn wij ons gaan afvragen op welke wijze wij, op dit moment van de geschiedenis, Montfort, 300 jaar na zijn overlijden het best tot zijn recht kunnen laten komen. Wat zou hij in deze tijd op de eerste plaats doen? Wij denken dat hij nu weer, zoals toen, bij God zou aandringen om roepingen voor deze tijd.

Mannen en vrouwen namelijk om het evangelisatiewerk van Jezus voort te zetten, mensen met een heldere kijk op het handelen van God en de taak die Maria daarin vervult. Geëngageerden met aandacht voor de noden van de mensen in deze tijd, mannen en vrouwen die aandacht opbrengen voor de armen en de kleinen, die wegen zoeken om hen te bereiken, die door hun levensstijl getuigenis afleggen, die met Maria en gedreven door de Geest rondtrekken, zich beschikbaar stellen, bevrijd van ‘wat anderen wel zouden zeggen’, en mensen die bidden.

Mensen die van Christus houden, kinderen van Maria die, geïnspireerd door de Heilige Geest, originele methoden en woorden vinden om de uitgestotenen van vandaag te bereiken; ware dienaars van de armen, attent voor de wenken van de Voorzienigheid...”

René Deleu

Ik lees het grafschrift in St.-Laurent:

*Vorbijganger, wat zie je?
Een uitgedoofde toorts!
Een man verteerd door liefdesvuur,
die alles deed voor iedereen:
Louis-Marie Grignion de Montfort.*

*Als je vraagt naar zijn levenswijze, geen was zuiverder.
Zijn geloofsijver? Een vuriger bestond er niet.
Zijn boetvaardigheid?
Een strengere kan jij je niet voorstellen.
Zijn devotie tot Maria? Niemand geleek meer
op de heilige Bernardus.*

*Als priester van Christus
heeft hij het leven van Christus nageleefd,
overal verkondigde hij Hem met zijn woord, onvermoeibaar.
Slechts de dood deed hem stoppen.*

*Hij was een vader voor armen,
beschermers van wezen, verzoener voor zondaars.
Zijn glorievolle dood leek op zijn leven:
zoals hij geleefd had, zo is hij gestorven.
Rijp voor God, ging hij naar de hemel.
Hij stierf op de 28ste april in het jaar 1716,
op de leeftijd van 43 jaar.*

Wij, Montfortaanse missionarissen en leden van de Montfortaanse Familie, zijn blij te mogen staan midden tussen groepen en bewegingen die leven in een sfeer die aanleunt bij het gedachtengoed van Montfort. Wij zijn er ons van bewust dat we samen één volk vormen in de sporen van de arme apostelen. Ook zijn wij ervan overtuigd dat wij met de viering van dit Montfortjaar ons samen kunnen verrijken want het gaat tenslotte om het missionaire elan van iemand die door de wereldkerk erkend is. Tot vandaag toe wordt Montfort aangewezen als een sterke getuige van het geloof.

Ondanks het feit dat wij kwetsbaar zijn geworden is de Heilige Geest ertoe in staat om van ons moedige missionarissen te maken:

Liberos, namelijk vrije mensen die zonder belemmering alle kanten uitvliegen;
Liberos, mensen altijd bereid om er op uit te trekken en alles te ondergaan zoals de apostelen;
Liberos, ware kinderen van Maria die met de lichtende en brandende fakkel van het evangelie in de mond en de heilige rozenkrans in de hand, door middel van een ware devotie tot Maria, dat wil zeggen inwendig zonder schijnheiligheid, uitwendig zonder afkeuring, bedachtzaam zonder onkunde, teder zonder ongevoeligheid, overal waar zij heengaan de kop van het oude serpent zullen verpletteren.

Onze wereld is de richting kwijt geraakt; geweld, onverdraagzaamheid en lijden bedreigen de levenszin. Naar aanleiding van de 300ste verjaardag van zijn naar de hemel gaan

willen wij aan Montfort zeggen dat wij in zijn voetspoor willen treden door een vernieuwd voornemen en een evangelische inzet.

Laat dit jaar zich niet beperken tot een terugblik op het verleden en een vaststellen van het nu, maar een gewaagde aanzet zijn naar de toekomst toe, vertrouwend op de Voorzienigheid, een houding die zo kenmerkend is voor Montfort.

Ik wens u in de loop van dit jaar een vruchtbare tocht in het spoor van Montfort en een dankbaar vieren van zijn binnentreden in het Huis van de Vader.

pater Santino

Een persoonlijke gebedstijd

Voor meerderen was de meest sterke tijd de uitnodiging om zich op een geschikte plaats op het heiligdom terug te trekken en, uitgaande van enkele korte aangereikte teksten in dialoog te gaan met de Heer: een stukje uit het Marcusevangelie, een citaat uit de grote brief van de paus en een uit de Brandende Bede van Montfort.

Na de koffiepauze en alvorens naar de Montfortkapel op het heiligdom te trekken, hebben we op de esplanade een halte gemaakt bij het Mariabeeld met een zegenend gebaar.

Bij het montfortbeeld

De kunstenaar heeft Montfort schitterend uitgebeeld. We kunnen in deze vormgeving heel goed de trekken herkennen van de mensen die God nodig heeft.

- Vooreerst is het iemand die in beweging is... God heeft mensen nodig die zich willen inzetten voor het werk dat hij met Jezus begonnen is.
- God verrast altijd. Op een bepaald moment dacht Montfort dat hij geroepen was om naar overzeese gebieden te trekken... maar de paus heeft hem Frankrijk als werkterrein aangeduid. En toch, nu 300 jaar later stellen wij vast dat Montfort mensen inspireert tot in de verste uithoeken van de wereld! Het is God, die een onverwachte vruchtbaarheid gegeven heeft aan de inzet van Montfort.
- In deze kapel staat Montfort volop in de tocht... De mensen die God nodig heeft moeten geen angst hebben van tocht en stormen die in de maatschappij plaatsvinden.
- Montfort heeft een reisstok in de hand met bovenop een kruis. Op die stok zette hij soms een kruis, soms een Mariabeeldje dat hijzelf had vervaardigd. Beide houden een boodschap in.

Het kruis: tijdens zijn missies legde hij aan het volk goed de betekenis van het kruis uit, de liefde van God voor ons. Om zijn predicatie later te laten doorklinken richtte hij

op een goed gekozen plek een groot kruis op. Het was een samenvatting van zijn predicatie, van het goede nieuws: met uitgestrekte handen roept de gekruisigde tot iedere voorbijganger: “Wie je ook bent, ik houd van je”.

Het Mariabeeldje: soms zette hij op zijn reisstok het Mariabeeldje. In ieder geval, ook als het er niet op stond droeg hij het in zijn reistas mee. Daarom hebben wij het beeldje een naam gegeven: “O.-L.-Vrouw van de Weg”. Iemand die Montfort van heel dichtbij gekend heeft, zegt dat hij de indruk had dat Maria hem steeds bij de hand hield zoals de engel Rafaël deed met de jonge Tobias.

- Let ook op zijn reistas, ze is klein maar je ziet duidelijk dat er een dik boek in zit, de Bijbel, het Woord van God. Hij las er herhaaldelijk in. Hij droeg de Bijbel in zijn tas, maar vooral in zijn hart. En hij deed zoals Maria die de woorden die zij van Jezus hoorde en de daden die zij zag in haar hart bewaarde en erover nadacht. Op al zijn tochten was Montfort zich bewust van de aanwezigheid van God. We hebben al verwezen naar de Bijbel en de rol die dat boek had, maar er is nog dat andere symbool, hij draagt de hoed in de hand, uit eerbied voor de aanwezige.
- Omdat hij hem altijd zichtbaar droeg, noemde men Montfort ‘de priester met de grote rozenkrans’. In zijn onderricht over het voortdurend gebed getuigt hij hierover: “Mondgebed moet samengaan met inwendig gebed. Dat verheldert de geest, ontvlamt het hart en stelt je in staat om de stem van de Wijsheid te horen, haar lieflijkheid te smaken en haar schatten te bezitten. Ik voor mij ken geen doeltreffender middel om het Rijk van God, de eeuwige Wijsheid naar ons toe te trekken tot in ons binnenste, dan het samengaan van mond- en inwendig gebed dat tot stand komt bij het bidden van de heilige rozenkrans en het overwegen van de geheimen die hij bevat”.
- Montfort was altijd omringd door armen; dit is hier ook in Banneux, bij de Maagd der Armen. Let op de zwarte plek op kniehoogte; vele armen die in Banneux langskomen strijken over zijn knie om hem te vragen voor hen te bidden.

Frans Fabry

Afsluitend

De kunstenaar heeft heel goed de missionaris uitgebeeld, een geroepene door God: altijd bereid om in te gaan op appels die op hem afkwamen; zonder angst voor tegenkantingen; iemand geraakt door de liefde van de gekruisigde die blijft herhalen dat hij van de mensen houdt; iemand die Maria als leermeesteres gekozen heeft; die van haar geleerd heeft om Gods stem te horen; iemand ook met de grootste eerbied voor de armen, bij hen heeft hij veel geleerd. Opkijkend naar Montfort willen wij bidden voor roepingen, aangepast aan deze tijd, mensen die zich durven inzetten voor de zaak van God. Nog een uitspraak van Montfort: “Wanneer men niets waagt voor God, zal men nooit iets groots voor hem tot stand brengen”.

Laten we samen bidden:

*God onze Vader,
wij gedenken dit jaar de heilige Montfort.*

*Wij danken U dat gij ons iemand hebt gegeven
die hartsgrondig van uw Zoon, de eeuwige Wijsheid, hield.
Hij heeft het Evangelie uitgezaaid, de bron van ware vreugde.*

*Als kind van Maria heeft hij haar tot begeleidster gekozen
op de pelgrimstocht van het geloof. Hij was vriend van de armen,
diende hen en gaf hen alle eer.*

*Wij bidden u: ontsteek in ons hart een vurig verlangen naar de Wijsheid.
Ga met ons mee als wij ons inzetten om uw Goede Nieuws te verkondigen.*

*Vorm ons tot vrienden van de armen, laat ons hun leven
en hun verwachtingen delen. Inspireer onze montfortaanse familie
tot de moed om ons te laten drijven op de wind van de Geest
en nieuwe wegen te gaan. Amen.*

pater Santino

300 jaar Montfort (1673-1716)

Op 12 augustus is in Banneux de start gegeven van het 'Montfortjaar' in België in aanwezigheid van Kardinaal Danneels en pater Santino Brembilla, generale overste van de montfortanen.

Wij hebben ervoor gekozen om een grote noveen te starten om van God roepingen af te smeken voor deze tijd, priesters, religieuzen en leken.

Maandelijks, van september tot mei 2016 wordt een deel van de Brandende Bede aangeboden als gebed en teksten ter overweging.

Indien u wilt meedoen, meld je aan op dit adres: belsecsmm@skynet.be

Op **6 mei 2016** in de namiddag wordt deze noveen afgesloten op het heiligdom in **Oostakker**.

U bent van harte welkom.